

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoP/38/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317201730
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2317201730.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Bundzelová a sudkýň: JUDr. Iveta Jankovičová a JUDr. Daša Kontríková, vo veci starostlivosti o maloleté deti Y.: K. K., nar. X.XX.XXXX a M. G., nar. XX.X.XXXX, bytom ako matka, v konaní zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta, deti rodičov - matka: Mgr. C. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom G. XXX/XX, D. S., v konaní zastúpená: Mgr. Bronislava Hanusová, advokátka, so sídlom Štefánikova 23, Trnava a otec: Ing. K. Y., PhD., nar. XX.X.XXXX, bytom E. XXXX/XX, F., o návrhu otca na zníženie výživného, na odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu Galanta, č. k. 12P/32/2017 - 103, zo dňa 1. februára 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu I. inštancie sa ruší a vec sa mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd I. inštancie znížil výživné na maloletého K. K. zo sumy 190 eur mesačne na sumu 120 eur mesačne a na maloletého M. G. zo sumy 170 eur mesačne na sumu 100 eur mesačne, u oboch detí počnúc od 5.1.2018 a tým, zmenil rozsudok Okresného súdu Galanta č. k. 12P/324/2015-135 zo dňa 26.4.2016 v časti rozsahu vyživovacej povinnosti otca na maloleté deti Y.. O trovách konania rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Súd I. inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na ust. § 62 ods. 1, 2, 4 a 5, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine, pričom uvádzal, že preskúmal na základe účastníkmi predložených a súdom zabezpečených potvrdení príjmy a majetkové pomery oboch rodičov a zistil, že otec v čase pôvodného rozhodnutia pracoval ako výskumný pracovník u zamestnávateľa E. F. Z. v R., okrem toho bol zamestnaný aj u zamestnávateľa P. a.s., a dosahoval priemerný čistý mesačný príjem 1.800 eur. Iné príjmy otec nemal. Od 1.1.2017 má otec maloletých detí len jedno zamestnanie, pracuje na pozícii výskumný pracovník v spoločnosti P. a.s., s priemerným čistým mesačným príjmom 1.024,14 eur. Iný príjem nemá. Dôvodom skončenia pracovného pomeru so zamestnávateľom E. F. Z. bola skutočnosť, že vzhľadom na jeho pracovnú náplň v spoločnosti P. dochádzalo ku kolízii s pracovným časom u jeho druhého zamestnávateľa. Z dôvodu konfliktu pracovného času u oboch zamestnávateľov bol otec nútený podpísať dohodu o rozvianí pracovného pomeru so zamestnávateľom E. F. Z. ku dňu 31.12.2016. Ďalšia zmena pomerov na strane otca nastala v tom, že dňa 28.10.2017 uzavrel manželstvo s Ing. K. L. a dňa X.X.XXXX mu pribudla nová vyživovacia povinnosť k maloletej Y.. Otec maloletých detí býva spolu so svojou manželkou v rodinnom dome v E. U. D., ktorý je v jeho výlučnom vlastníctve, naďalej vlastní osobné motorové vozidlo zn. Ford Explorer, r. v. 2000, iný majetok väčšej hodnoty nevlastní.

3. Súd preskúmal aj majetkové pomery matky, pričom zistil, že matka je naďalej zamestnaná ako psychologička v V.D.-D. D. v F. na skrátenej úväzok s dohodnutým hrubým mesačným príjmom 264,40 eur, poberá prídavky na tri maloleté deti v celkovej výške 70,56 eur mesačne. Okrem toho má matka nepravidelný príjem okolo 50 eur mesačne, nakoľko príležitostne píše články pre časopis Mama a ja, ktoré sú honorované. Iný príjem nemá. Vlastní osobné motorové vozidlo zn. Ford Mondeo, rok v. 1999, iný majetok väčšej hodnoty a nehnuteľnosti nevlastní. Býva spolu s tromi maloletými deťmi a

zamestnaným partnerom v rodinnom dome v D. S., ktorý je vo výlučnom vlastníctve jej partnera. Pokiaľ ide o náklady na domácnosť, tieto matka znáša spolu so svojim partnerom.

4. Maloletý K. K. má toho času 13 rokov a 2 mesiace, navštevuje 7. ročník základnej školy. Maloletý M. G. má toho času 10 rokov a 5 mesiacov, navštevuje 4. ročník základnej školy. Maloletý K. K. je v starostlivosti alergológa od roku 2008 a od začiatku roka 2017 aj v starostlivosti endokrinológa pre podváhu a spomalený rast, maloletý M. G. je dlhodobo v starostlivosti alergológa a od októbra 2017 aj v starostlivosti ortopéda pre chybné držanie tela, pričom matke s touto starostlivosťou nevznikajú nadmerné náklady. Inak sú obe maloleté deti zdravé.

5. Vzhľadom na takto vykonané dokazovanie, porovnávajúc pomery účastníkov konania v čase predchádzajúcej úpravy a aktuálne, súd dospel k záveru, že došlo k podstatnej zmene pomerov. Na základe uvedeného možno dospieť k záveru, že v danom prípade je potrebné znížiť výživné na maloleté deti Y., a to na maloletého K. K. zo sumy 190 eur mesačne na sumu 120 eur mesačne a na maloletého M. G. zo sumy 170 eur mesačne na sumu 100 eur mesačne, u oboch detí počnúc od 5.1.2018, t.j. od času kedy otcovi maloletých detí pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť (mal. Y., nar. X.X.XXXX), keďže boli splnené zákonné podmienky pre zníženie výživného, pretože sa otec dobrovoľne nevzdal vyššieho príjmu, ani jeho zníženie nezavinil. Pokles jeho príjmov nastal potom ako ukončil pracovný pomer u zamestnávateľa E. F. Z., nakoľko jeho pracovná náplň u zamestnávateľa P. a.s. mu neumožňovala výkon práce pre oboch zamestnávateľov, a to z dôvodu kolízie pracovných časov. Z potvrdenia o príjme otca mal súd preukázané, že v súčasnosti jeho priemerný čistý mesačný príjem predstavuje sumu 1.024,14 eur mesačne. Z uvedeného dôvodu má súd za to, že k zníženiu príjmu otca došlo bez jeho zavinenia, a preto toto zníženie príjmu otca možno vyhodnotiť ako kvalifikovanú zmenu pomerov. Ďalšiu podstatnú zmenu pomerov na strane otca videl súd v narodení tretieho dieťaťa otca dňa 5.1.2018. Podľa ustálenej súdnej praxe je možné postihnúť príjem povinného rodiča približne v rozsahu 25 % - 30 % na plnenie všetkých jeho vyživovacích povinností s prihliadnutím na osobitosti daného prípadu. V zmysle uvedeného z aktuálneho príjmu otca 1.024,17 eur tak 25% - 30 % predstavuje sumu 256 eur až 307 eur. Nakoľko otec má tri vyživovacie povinnosti (K. K. 13 rokov a 2 mesiace, M. G. 10 rokov a 5 mesiacov, Y. 27 dní) na maloletého K. K. by mal prispievať výživným zo svojho príjmu s ohľadom na vek dieťaťa a jeho potreby sumou 120 eur mesačne, na maloletého M. G. sumou 100 eur a na maloletú Y. potom v zostávajúcom rozsahu 87 eur. Keďže súd zohľadnil výdavky a príjmy na strane rodičov a výdavky matky na maloleté deti, rozhodol tak, že pokiaľ otec prispeje na výživu maloletých detí sumou 120 eur a 100 eur a matka prispeje sumou 60 eur a 50 eur, (nakoľko druhú polovicu výšky výživného matka kompenzuje svojou osobnou starostlivosťou) a pripočíta sa k tomu aj príjem matky titulom prídavkov na deti, tak na strane maloletého K. K. vznikne finančná čiastka na jeho výdavky vo výške 203,52 eur mesačne (120 + 60 + 23,52) a na strane maloletého M. G. sa vytvorí suma 173,52 eur mesačne (100 + 50 + 23,52), čím vznikne dostatok finančných prostriedkov na krytie osobných potrieb maloletých detí.

6. Zohľadniac všetky uvedené zmeny pomerov na strane zúčastnených, súd dospel k záveru, že v danom prípade boli splnené podmienky na zníženie výživného otca voči obojm maloletým deťom. Za primerané potom jednak odôvodneným potrebám maloletých detí, a na strane druhej možnosti, schopnosti a majetkovým pomerom otca s prihliadnutím na možnosti schopnosti majetkové pomery matky, ako aj na jej osobnú starostlivosť a s prihliadnutím aj na prezentovanú životnú úroveň otca súd považoval zníženie výživného na maloletého K. K. zo sumy 190 eur mesačne na sumu 120 eur mesačne a na maloletého M. G. zo sumy 170 eur mesačne na sumu 100 eur mesačne, za primerané. Takéto výživné spolu s prídavkami na dieťa a primeraným, i keď toho času obmedzeným výživným zo strany matky umožní uspokojiť potreby oboch maloletých detí, na druhej strane zapltenie výživného v takejto výške neohrozí uspokojovanie základných potrieb otca maloletých detí. Takto ustálená výška výživného podľa názoru súdu, korešponduje aktuálnym potrebám maloletých detí a zodpovedá aj kritériám Zákona o rodine. S prihliadnutím na tri vyživovacie povinnosti otca, s prihliadnutím na vek maloletých detí a po zohľadnení, že k deťom majú vyživovaciu povinnosť i ich matky, súd potom považoval zníženie výživného vo vyššie uvedenom rozsahu za primerané. I keď zníženie výživného nie je v súlade so záujmami maloletých detí, vystihuje však zárobkové možnosti a schopnosti oboch rodičov a mieru ich možnosti prispievať na výživu maloletých detí a podieľať sa na ich výchove.

7. Záverom súd poznamenal, že počiatok zníženia výživného bol súdom ustálený dňom 5.1.2018, teda dňom narodenia tretieho dieťaťa otca, kedy podľa názoru súdu dochádza k podstatnej zmene pomerov

na starne otca, okrem zníženia príjmu, pričom súd vychádzal aj z vyjadrenia účastníkov konania, ktorí na pojednávaní zhodne vyhlásili, že otcom doposiaľ riadne platené výživné sa už spotrebovalo.

8. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Proti rozsudku podala odvolanie matka. Uviedla, že rozhodnutie súdu I. inštancie vychádza z neúplného a nesprávneho zistenia skutočného stavu veci a následného nesprávneho právneho posúdenia. Zároveň má za to, že súd nesprávne vyhodnotil zmenu pomerov (zníženie príjmov) na strane otca, v rámci vykonaného dokazovania a vo svojom odôvodnení sa žiadnym spôsobom nevysporiadal so skutkovými tvrdeniami matky a jej návrhmi na vykonanie dokazovania uvedenými v písomnom vyjadrení k návrhu otca a taktiež nerozhodol v najlepšom záujme detí. Schopnosti a možnosti otca plniť výživné v skôr stanovenej výške zostali nezmenené (tzv. princíp potenciality), napriek tomu súd pri určení výživného prihliadol celkom izolovane len na aktuálny príjem otca. Matka si je vedomá, že otcovi pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť, ale paušálne zníženie výživného na každého maloletého o 70 eur, u ktorých je s odstupom času skôr predpoklad na zvýšenie a zároveň ustálenie primeraného výživného na novorodenca vo výške 87 eur, s prihliadnutím na aktuálny čistý príjem matky (manželky otca) vo výške 1.150,20 eur, sú potom v hrubom nepomere, nakoľko štruktúra odôvodnených potrieb a záujmov maloletých synov je vzhľadom k ich veku a tomu zodpovedajúcemu vývinu kvalitatívne i kvantitatívne rozsiahlejšia. Pri takomto znížení vyživovacej povinnosti sa de facto presunula zodpovednosť otca za zdravý fyzický, psychický a sociálny vývin spoločných detí na ich matku, ktorá sa o ne aj osobne stará a plní si vyživovaciu povinnosť, uspokojuje ich potreby tak, ako postupne vznikajú, nielen finančne, preto je jej podiel na výživnom niekoľkonásobne vyšší ako podiel otca. Matka má 3 vyživovacie povinnosti a každú chvíľu očakáva príchod ďalšieho dieťaťa, takže jej súčasné zárobkové možnosti sú z objektívnych dôvodov značne limitované.

10. Otec svoj návrh na zníženie výživného na maloleté deti odôvodnil v prvom rade zásadnou zmenou pomerov na jeho strane, a to poklesom jeho príjmov titulom dohody o rozviazaní pracovného pomeru. Vo svojich podaniach uviedol, že ku skončeniu pracovného pomeru so zamestnávateľom E. F. Z. G.-F. W. v F. (ďalej len „E. G.“) prišlo na podnet zamestnávateľa z dôvodu kolízie pracovného času u jeho druhého zamestnávateľa P. a.s. Z predloženej dohody o rozviazaní pracovného pomeru zo dňa 14.06.2016 však vyplýva, že je reakciou na návrh na rozviazanie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa zo dňa 25.05.2016 s navrhovaným termínom skončenia ku dňu 31.7.2016. Podľa prílohy otca - e-mailová komunikácia otca s A. N. zo dňa 14.04.2016 však vyplýva, že počnúc dňom 12.12.2016 sa začína realizovať zákazka v PSA a až od 25.12.2016 bude teda nutná jeho prítomnosť na pracovisku v čase medzi 8.00 a 16.00 hod. Otcou deklarovaná kolízia pracovného času v čase podpisu Dohody o rozviazaní pracovného pomeru, teda dňa 14.06.2016 je v zjavnom rozpore s predloženou požiadavkou zamestnávateľa P. a.s., aby si uvedenú záležitosť zariadil u zamestnávateľa E.. V pracovnoprávných vzťahoch je neobvyklé uzatvárať dohodu o skončení pracovného pomeru v 5 - mesačnom predstihu. Ak by k skončeniu pracovného pomeru prišlo z dôvodu organizačných zmien u zamestnávateľa (napr. zmena pracovnej doby), otcovi by pravdepodobne prináležal aj nárok na odstupné. Otec v žiadnom prípade nebol nútený k podpisu dohody, bolo to jeho slobodné rozhodnutie, s najväčšou pravdepodobnosťou z dôvodu zvýšenia vykonávania prác pre zamestnávateľa P. a.s. a pochopiteľne motivované aj zvýšením jeho mzdy.

11. Súd nevenoval pozornosť tomu, že otec dlhodobo pracoval u zamestnávateľa E. G. v F. v pracovnom pomere na plný úväzok, z toho potom logicky vyplýva, že u zamestnávateľa P. a.s. mohol byť v predchádzajúcom období zamestnancom s kratším pracovným časom a pracovné časy mu dovtedy nekolidovali. Podľa potvrdenia o zdaniteľných príjmoch FO zo závislej činnosti v roku 2015 založeného v súdnom spise OS Galanta, sp. zn. 12P/324/2015 dosiahol otec príjem len od zamestnávateľa P. a.s. vo výške 23.987,22 eur, neskôr podľa názoru matky nedôveryhodného potvrdenia o príjme otca za obdobie 07/2016 - 06/2017 č.1.65-67) predloženého otcom (bez podpisu či pečiatky zamestnávateľa) vo výške už len 12.322,92 eur.

12. Počas rozvodového konania pred Okresným súdom Trnava, sp. zn. 19P/36/2012 nepravdivo uviedol, že je zamestnaný len u zamestnávateľa E. G. v F. a iný príjem nemá, nakoľko z potvrdenia o príjme zamestnanca zo dňa 30.01.2017 vystaveného zamestnávateľom P. a.s. vyplýva, že otec je v tejto spoločnosti zamestnaný od roku 2007. Matka je toho názoru, že otec má opakovane tendenciu

skresľovať svoje príjmy a tieto v konaní pre súdom za predchádzajúce roky 2016, 2017 hodnoverným spôsobom nepreukázal. Je taktiež možné, že otec má príjmy aj mimo pracovného pomeru za účasť na rôznych projektoch, čo je možné overiť z jeho daňového priznania Súd I. inštancie za týmto účelom nevykonal potrebné dokazovanie napriek námietkam matky, nezistil skutočný stav veci, a teda postupoval v rozpore s ust. § 35 a § 36 CMR. Z procesnoprávneho hľadiska poukazuje matka aj na to, že napriek uzneseniu Okresného súdu Galanta zo dňa 01.03.2017, sp. zn. 12P/32/2017 neboli maloleté deti žiadnym spôsobom informované o prebiehajúcom súdnom konaní, nebol zistený ich názor a neboli im objasnené dôsledky súdneho rozhodnutia.

13. Súd I. inštancie vo svojom rozhodnutí formalisticky vyhodnotil výšku vyživovacej povinnosti podľa matke známej ustálenej súdnej praxe v rozsahu 25-30 % z aktuálneho príjmu otca bez prihliadnutia na potenciálny príjem otca, ktorý by mohol objektívne dosahovať s ohľadom na jeho vek, zdravotný stav, kvalifikačné predpoklady, vedomosti, pracovné skúsenosti a situáciu na trhu práce v oblasti IT-sektora, keď je všeobecne známe, že práve pozície v IT sektore patria dlhodobo medzi najžiadanejšie a najlepšie finančne ohodnotené (čomu dlhodobo zodpovedal aj príjem otca), za účelom preukázania svojich tvrdení predkladá matka odvolaciemu súdu v prílohe niekoľko pracovných ponúk z internetového portálu X. a porovnania plátov z internetového portálu X..

14. Súd I. inštancie úplne prehliadol skutočnosť, že otec je vysokokvalifikovaný odborník v oblasti informačných technológií s niekoľkoročnou praxou, dosiahnutým VŠ vzdelaním 3.stupňa, ktorý sa úspešne podieľal na viacerých projektoch Ústavu aplikovanej informatiky, automatizácie a mechatroniky G. E. v F. (podľa verejne dostupných informácií na webovej stránke E. F. Z.) ako aj na projektoch iných subjektov vrátane projektov financovaných zo štrukturálnych fondov EU. Je zakladateľom a zamestnancom spoločnosti P. a.s.

15. Matka považuje za potrebné opakovane uviesť, že otec sa výpadok na výživnom nesnažil deťom žiadnym spôsobom kompenzovať ani osobnou starostlivosťou, styk sa realizuje len počas 2 víkendov v mesiaci. Popiera, že by jej otec akokoľvek prispieval nad rámec jeho vyživovacej povinnosti. Matka predpokladá, že otec zámerne neuviedol výdavky na životné poistenie v AEGON životná poisťovňa, a.s. a rizikové životné poistenie „Symfonia“ v AXA životní poisťovňa a. s., ktoré uvádzal v predchádzajúcom konaní o zvýšenie výživného. Napriek klesajúcim príjmom a odpovedi otca na otázku PZ matky na pojednávaní dňa 01.02.2018, že z predchádzajúceho obdobia mal veľmi malé úspory, z ktorých ale financoval výživné, otec v zmysle svojho písomného podania zo dňa 17.1.2018 uviedol, že na dokončenie svojej rozostavanej nehnuteľnosti investoval v roku 2016 sumu 10.554,44 eur a v roku 2017 sumu 14.485,72 eur, ktoré podľa jeho tvrdenia pokrývala jeho súčasná manželka t.j. investovala do cudzej nehnuteľnosti. Zarážajúci je nielen fakt, že otec tvrdil, že si v roku 2015 požičal od svojej terajšej manželky sumu 10.000 eur, neskôr bol podľa vlastných slov nútený pre pokles príjmov predať byt na E. ul. v F., zhodou okolností práve jeho terajšej manželke, následne jej údajne požičanú sumu vrátil a ona mala prevziať záväzok z hypotéky. V konečnom dôsledku je v súčasnosti tento úver splácaný zo spoločných prostriedkov manželov, z čoho možno dedukovať, že sa jednalo o simulované právne úkony. Je neprijateľné, aby súd pri posúdení a hodnotení týchto kritérií vychádzal výlučne z faktických príjmov povinného, nevenoval patričnú pozornosť skúmaniu dôvodov klesajúcich príjmov rodiča, podozrivým majetkovým transakciám a aktuálne znížené príjmy rodiča následne so vznikom novej vyživovacej povinnosti solidárne prerozdeľoval medzi vyživované deti, pričom povinnému by aj napriek jeho ekonomickej pasivite ponechávať na uspokojovanie jeho potrieb konštantne 70 % jeho príjmov a nevzal v úvahu individuálne okolnosti prípadu. Poukázala na R 27/1970, Rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23.02.2016, sp. zn. 6Co/1162/2015, Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 13.06.2017, sp.zn. 11(oP/15/2017. Na základe hore uvedeného skutkového a právneho stavu matka považuje rozsudok Okresného súdu Galanta zo dňa 01.02.2018, sp. zn. 12P/32/2017 za vecne nesprávny, a preto navrhuje, aby Krajský súd v Trnave ako odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu I. inštancie zrušil a vec vrátil súdu I. inštancie na ďalšie konanie.

16. K odvolaniu matky sa vyjadril otec maloletých. Uviedol, že rozsudok zo dňa 1.februára 2018, sp. zn. 12P/32/2017-103 považuje za rozumný a akceptovateľný napriek stanovenej vyššej výške výživného ako navrhoval. Myslí si, že sudkyňa na základe svojich skúseností a na základe znalosti pomerov zúčastnených strán už z minulých pojednávaní objektívne zhodnotila skutočnosti a možnosti oboch strán. Taktiež si myslí, že výška výživného, doplnená o rodinné prídavky, daňový bonus a vyživovaciu povinnosť matky pre deti dostatočne pokrýva ich potreby. Matka sa odvoláva na aktuálny

čistý príjem jeho manželky, neudáva však že ide o tzv. materskú dávku, ktorú bude poberať 34 týždňov a následne jej „príjem“ bude predstavovať len rodičovský príspevok. Matka tiež udáva že na maloletých sú „kvantitatívne rozsiahlejšie“ výdavky, avšak v rámci konania nijako nepreukázala vynaložené výdavky na maloletých, pretože to podľa svojich slov považuje za „šikanózne“. Matka tiež udáva, že jej zárobkové možnosti sú značne obmedzené, zároveň však udáva, že podiel matky na výživnom maloletých je niekoľkonásobne vyšší ako podiel otca. Vzhľadom na jej dokladovaný príjem to nie je ani možné. Aplikácia princípu potenciality by nebola na mieste aj z toho dôvodu, že súčasná pracovná zmluva v spoločnosti P. mu neumožňuje vykonávať prácu v oblasti mimo jeho hlavného pracovného pomeru. Od decembra 2016 sa realizovala uvedená zákazka, ktorá vyžadovala jeho plnú prítomnosť. Nebolo pre neho možné realizovať túto činnosť z domu alebo z iného miesta. Zamestnávateľ G. E. mu nezávisle od tohto doručil návrh na rozviazanie pracovného pomeru ku dňu 31.7.2016. Vzhľadom na výživné, ktoré v tej dobe platil a na rozpracované projekty sa so zamestnávateľom dohodol na skončení ku dňu 31.12.2016. Ak by sa nedohodol, zamestnávateľ G. by si ľahko našiel iný spôsob ako by mohol pracovný pomer ukončiť - napr. disciplinárne dôvody. Okrem toho, v polovici roku 2017 by mu aj tak skončila pracovná zmluva na dobu určitú u zamestnávateľa G., ktorú by mu zjavne nepredžili. Nie je pravda, že u zamestnávateľa P. pracoval na čiastočný úväzok. Pracovné časy často kolidovali, musel dokončovať práce po večeroch, prípadne kolízie riešiť dovolenkou u toho - ktorého zamestnávateľa. V čase súdneho konania poberal len príjmy z G. E., až neskôr začal poberať príjem zo spoločnosti P.. Osobne si nemyslí, že je potrebné maloletých v tomto vypočúvať a vystavovať ich zbytočnej záťaži. Matka ako vyštudovaná psychologička a psychoterapeutka by si to mala uvedomovať tiež. Jeho pracovná pozícia je už dlhodobo „výskumný pracovník“ a moja mzda je adekvátna a pre túto pozíciu je vyššia ako priemerná. Opakovane však upozorňuje, že možnosti matky vzhľadom na jej psychologické vzdelanie a komerčný psychoterapeutický výcvik sú minimálne porovnateľné s jeho možnosťami. Je pravda, že v minulosti boli jeho príjmy vyššie, pretože mal dve zamestnania a pracoval priemerne 16 hodín denne. Situácia sa však zmenila a bol nútený sa jedného zamestnania vzdať. Matka maloletých považuje výživné na maloletých za zdroj svojich príjmov, vzhľadom k tomu, že práve začína svoju 4 materskú dovolenku, t.j. 10 rok doma. V čase keď nebola na materskej/rodičovskej dovolenke, pracovala len na čiastočný úväzok. Ak matka maloletých chce mať vyššiu životnú úroveň, mohla by aj ona zvážiť možnosť začať konečne normálne pracovať. Matka maloletých to zjavne vníma tak, že ona má právo na rozširovanie svojej rodiny, zatiaľ čo on má len povinnosť nadštandardne zarábať, aby si ona mohla dovoliť ostať celý život na materskej dovolenke. Považuje za prispievanie nad rámec výživného aj kúpu oblečenia ako zimné bundy, otepľovačky, snehule, pyžamá, ponožky, spodné prádlo, ďalej tiež hračky, knihy, pomôcky do školy ako farbičky, fixy, perá, ktoré si deti zobrali k matke. K neuvádzaniu poisťiek - tieto poisťky sú spojené s úvermi na byt a splácanie týchto poisťiek prevzala jeho manželka. Investície do dostavby nehnuteľnosti ako aj záležitosti pôžičiek a odpredaja bytu v konaní dokladoval a nikto (súd ani matka/PZ matky) nepožadoval dodatočné dokazovanie. Na základe uvedeného navrhuje, aby odvolací súd rozsudok 12P/32/2017-103 súdu I. inštancie potvrdil.

17. K vyjadreniu otca sa vyjadrila matka. Uviedla, že otec sa sústredil výlučne na splnenie svojho sna o rodinnom dome s mnohými modernými technológiami, ktorý rozhodne spĺňa kritériá vyššieho štandardu, a napriek údajne klesajúcim príjmom túto stavbu úspešne dokončil a v súčasnosti ju aj so svojou terajšou rodinou užíva. Matka dáva do pozornosti súdu fakt, že otec nemal problém zabezpečiť financovanie svojho sna a zároveň v rozpore s právoplatným a vykonateľným rozhodnutím súdu pristúpil k svojvoľnému zníženiu výživného (na úroveň 100, a 80,- eur), ktoré má prednosť pred inými výdavkami rodiča. K tvrdeniu otca o tom, že prispieva nad rámec vyživovacej povinnosti aj materiálными vecami (zimné bundy, otepľovačky, snehule, ponožky atď.), matka uvádza, že otec vymenoval veci za celých 6 rokov od rozvodu manželstva, pričom sa jednalo o veci, ktoré maloletí dostali od svojej starej mamy (jeho matky) ako darčeky k Vianociam. Otec maloletých často zabezpečil, aby synovia trávili čas u jeho starých rodičov aj v čase, kedy by maloletí mali tráviť čas s ním (4 dni v mesiaci). Matka opakovane zdôrazňuje, že otcom oficiálne deklarovaný príjem s prihliadnutím na predošlé obdobie, jeho dosiahnuté vzdelanie a prax v IT sektore je v súčasnosti neprímerne nízky s poukazom na aktuálnu situáciu na trhu práce. Otec maloletých poukazuje, že matka nepreukázala náklady na výživu, pretože jeho návrh považuje za šikanózne. Na tomto matka maloletých naďalej trvá, konanie o zvýšenie výživného prebehlo v r. 2016, pričom otec maloletých podal návrh na zníženie výživného 10 mesiacov od vydania rozsudku. V priebehu daných 10 mesiacov nedošlo k výrazným zmenám, preto matka odmietla dokladovať opäť výdavky, ktoré dokladovala v predchádzajúcom konaní.

18. K vyjadreniu matky sa vyjadril otec. Uviedol, že matka maloletých stále zdôrazňuje, že ona zabezpečuje starostlivosť o maloletých. No treba podotknúť, že maloletí si sami pripravujú raňajky, večeru, ohrejú si obed, samostatne sa pripravujú do školy, vykonávajú hygienu, vytvárajú si voľno-časový program, dokonca jej pomáhajú so starostlivosťou o mladších súrodencov. Preto zastáva názor, že je v súlade so zákonom, aby aj matka prispievala finančnou čiastkou. Ak sa s partnerom rozhodli mať ďalšie dieťa, mal by partner matky prebrať zodpovednosť matky za finančné prispievanie na maloletých. Od roku 2012 všetok čas, ktorý nevenuje práci a deťom, venuje dokončovaniu hrubej stavby. Vzhľadom k obmedzeným financiám všetky odborné i neodborné práce realizuje sám. Dom disponuje štandardným, prevažne akciovým zariadením a technológiami, ktoré musí spĺňať podľa stavebného zákona. Matka stále zdôrazňuje, že sa venuje splneniu sna - stavbe domu. No zabúda na fakt, že ona sa presťahovala v roku 2015 do dokončenej novostavby. I on vytvára vhodné prostredie pre maloletých. To znamená, že im tiež zariaďuje detskú izbu, tak aby sa im páčila, oslavuje s nimi narodeniny, meniny i Vianoce k čomu samozrejme patria tiež darčeky a taktiež im kupuje i oblečenie, ktoré ostáva u neho. Matka uvádza, že výdavky na deti sa s vekom zvyšujú no vo svojom vyjadrení na žiadosť o zníženie výživného uvádza, že výdavky na deti sa oproti roku 2016 nezvýšili, čo matka potvrdzuje aj vo Vyjadrení matky k podaniu otca zo dňa 26.3.2018. Matka kritizuje starostlivosť z jeho strany, no sama sa správa ako keby boli maloletí jej vlastníctvom a on má len povinnosť prispievať. Čo sa výchovy týka vôbec neberie do úvahy a nemá ani potrebu sa s ním radiť vo veciach týkajúcich sa maloletých. V roku 2015 sa rozhodla presťahovať, informovali ho o tom iba maloletí. Matka nemala vôbec potrebu riešiť s ním, že sa sťahujú a že deti prehlasuje do inej školy. Vzhľadom k tomu, že dopravu maloletých od matky a k matke zabezpečuje výhradne on, je pochopiteľné, že je to nielen finančne, ale aj časovo náročná záležitosť a nie je v jeho možnostiach si maloletých brávať počas týždňa. Pre matku sú dôležitejšie dovolenky, výlety a cestovanie. Keď matka zistila, že poslal nižšie výživné a nastal u nej v domácnosti konflikt s maloletým K., povedala mu, aby si zbalil veci, že ide bývať k nemu. Nechápe ako niečo také môže spraviť matka, ktorej na dieťati skutočne záleží. K. má momentálne školu, kde nie je šikanovaný, má dobrý prospech, dobrých učiteľov a krúžok, ktorý ho baví. Presťahovanie by znamenalo ďalšiu zmenu školy a ďalší nový kolektív. K. sa ťažko socializuje a jeho začlenenie do kolektívu je veľmi slabé. Preto je podľa neho pre K. nevhodné, aby opäť menil školu. Zastáva názor, že ak sú niekedy maloletí u starých rodičov alebo od nich dostanú nejaké darčeky, matka by mala vidieť to, že ich nemusí živiť ona a ona im nemusí kupovať dané veci, nie to, že to neurobil on. Vo výsluchu maloletých v zásade žiadny problém nevidí, rozhodne dokážu povedať ako trávia čas u matky a u otca a ako sú s tým spokojní. Maloletí však ešte nevedia zhodnotiť aké sú na nich oprávnené náklady a čo sa úrovne týka, vedia zhodnotiť len čo sa im páči viac.

19. Vzhľadom k tomu, že mu po dôslednom preštudovaní a zarátaní bločkov aj z iných mesiacov vyšlo cca 192 eur na dieťa (prehľadová tabuľka s vysvetlivkami bola priložená v rámci konania), ak na maloletého K. prispieva výživným vo výške 120 eur, matka dostáva prídavok na dieťa 23 eur a jej partner si uplatní daňový bonus vo výške 20 eur, čo spolu robí 163 eur - čiže je pokrytá veľká časť výdavkov vydokladovaných matkou. Po znížení príjmov a následnom podaní návrhu na zníženie výživného sa naďalej snažil platiť výživné v stanovenej výške napriek tomu, že sa za týmto účelom zadlžoval u svojej rodiny. V súčasnosti platí na maloletých výživné v stanovenej výške a predstavuje to 22 % z jeho čistého príjmu, pričom má ďalšiu vyživovaciu povinnosť na dcéru Y., ktorá sa narodila X.X.XXXX. K tomu má aj vyživovaciu povinnosť na manželku, ktorá skončí poberanie materského príspevku v júli 2018, čím sa výrazne znížia príjmy. Maloletým prispel aj na mimoriadne výdavky. Na základe uvedeného navrhuje, aby odvolací súd rozsudok 12P/32/2017-103 súdu I. inštancie potvrdil.

20. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom I. inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 CSP, § 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie matky je dôvodné, v dôsledku čoho je namieste rozsudok súdu I. inštancie zrušiť podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 391 ods. 1 CSP.

21. V predmetnom konaní otec podal návrh na zníženie výživného na mal. K. na sumu 120 eur a na mal. M. G. na sumu 100 eur mesačne od podania návrhu z dôvodu, že od mája 2016 došlo k zníženiu jeho

platu, v súčasnosti má jedno zamestnanie v spoločnosti P., a.s. s čistým mesačným príjmom 1.000 eur, na realizáciu stavby si požičal 10.000 eur od svojej partnerky a vzhľadom na klesajúci príjem bol nútený 27.7.2016 predať byt svojej partnerke s tým, že na seba prebrala splácanie hypotekárnych úverov, pričom kúpna cena bola dohodnutá na 12.000 eur, čo vtedy predstavovalo výšku splatenej istiny na týchto úveroch.

22. Podľa pripojených listinných príloh v spise, otec maloletých ukončil v G. E. pracovný pomer dohodou o rozviazaní pracovného pomeru zo dňa 14.06.2016 z dôvodu ako reakcia na návrh na rozviazanie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa zo dňa 25.05.2016 s navrhovaným termínom skončenia 31.07.2016. Dôvodom požadovaného posunutia termínu je dokončenie rozpracovaných projektov. Jeho priemerný mesačný plat v spoločnosti P., a.s. bol od 01.01.2017 cca 1.024,14 eur. Od XX.XX.XXXX mu pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť k mal. Y.. Žije so svojou manželkou v rodinnom dome, ktorý je v jeho výlučnom vlastníctve.

23. Matka maloletých detí v čase posledného rozhodnutia čakala štvrté dieťa. V spoločnej domácnosti žije so svojim partnerom a deťmi v rodinnom dome, patriacom partnerovi. Poberá rodinné prídavky na maloleté deti. Maloletý K. K. má toho času 14 rokov, navštevuje 8. ročník ZŠ a maloletý M. G. má toho času 11 rokov a navštevuje 5. ročník ZŠ. Obe deti síce majú zdravotné problémy, avšak matke v súvislosti s touto starostlivosťou nadmerné náklady nevznikajú.

24. Podľa § 62 ods. 1, 2, 4 a 5 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samy sa živiť. Obaja rodičia pritom prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý z rodičov bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti pritom súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

25. Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine).

26. V zmysle ust. § 76 ods. 1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

27. Z vyššie citovaných ustanovení zákona vyplýva, že konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného, jednak na strane povinného. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba základné nároky dieťaťa, ale sú dané širšie jednak potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi a závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopností živiť sa sám, schopností starať sa o seba a podobne. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, ktoré napríklad súvisia so zdravotným stavom oprávneného (ako sú napr. liečebné náklady). Súd na ne musí pri určovaní výživného prihliadnuť. Na strane oprávneného sa tiež skúmajú jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery, existencia a počet iných osôb povinných poskytovať výživu a ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery, počet nimi vyživovaných osôb a výška takéhoto výživného ako i vyživovaciu povinnosť iných povinných voči týmto osobám. Na strane dieťaťa je nevyhnutné prihliadnuť na okruh osôb, ktoré sú povinné poskytovať mu výživné a výšku a spôsob už poskytovaných plnení, kde je potrebné zohľadniť tiež starostlivosť o dieťa a jeho domácnosť. Na strane povinného sa prihliada tiež najmä na jeho schopnosti, teda faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Okrem toho je potrebné vždy vyhodnotiť i majetkové pomery oboch povinných rodičov. Táto kategória

zahŕňa jednak majetok rodičov a jednak ich životný štandard, ktorým sa navonok prezentujú. Okrem uvedeného na strane povinného rodiča je vždy potrebné prihliadnuť k počtu, druhu, výške a dôvodnosti iných vyživovacích povinností a zároveň na okruh osôb, ktoré sú povinné týmto oprávneným poskytovať výživné, ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Súd je povinný prihliadať tiež na zárobkové možnosti povinných rodičov podľa príjmov z obdobia pred zmenou zamestnania vtedy, ak sa preukáže, že to bol rodič, ktorý sa vzdal bez vážneho dôvodu výhodnejšieho zamestnania alebo zárobku. V takom prípade je súd povinný skúmať dôvody, ktoré ho viedli k strate na príjmoch alebo majetku.

28. Pri hodnotení schopnosti, možnosti a majetkových pomerov povinného rodiča súd vychádza z reálnych zárobkových schopností a možností takéhoto rodiča, ktoré sú dané nielen jeho subjektívnymi vlastnosťami (vzdelaním, pracovnými skúsenosťami, zdravotným stavom), ale aj okolnosťami objektívneho charakteru, predovšetkým existenciou pracovných príležitostí primeraných subjektívnym predpokladom povinného rodiča, či vôbec možnosťou zamestnať sa.

29. Podľa § 78 ods. 1 ZoR dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

30. Hmotno-právnu podmienkou pre zmenu predchádzajúceho súdneho rozhodnutia o výživnom je teda zmena pomerov, ktorá musí byť podstatná a musí sa týkať okolností, ktoré odôvodňujú výšku výživného za podmienky, že sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase predchádzajúceho rozhodnutia. Zmena pomerov pritom môže byť odôvodnená buď subjektívne - okolnosťami na strane povinného, resp. na strane oprávneného, alebo objektívne - vývojom životných nákladov.

31. Z obsahu spisu je zrejmé, že súd I. inštancie nevykonal dostatočné dokazovanie na zistenie pomerov otca maloletých detí. Súd nezisťoval komplexné majetkové a zárobkové pomery otca, jeho možnosti a schopnosti a v rozhodnutí nijako konkrétne neodôvodnil, ako posúdil majetkové pomery otca. Súd I. inštancie uviedol, že otec sa dobrovoľne nevzdal vyššieho príjmu, ani jeho zníženie nezavinil, avšak z listinného dôkazu o skončení pracovného pomeru vyplýva, že tento bol skončený dohodou a to z dôvodov ako reakcia na návrh na rozviazanie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa zo dňa 25.05.2016 s navrhovaným termínom skončenia 31.07.2016. Dôvodom požadovaného posunutia termínu je dokončenie rozpracovaných projektov. Súd I. inštancie však nezisťoval, po akú dlhú dobu bolo potrebné pracovať na projekte s tým, aby bol v práci (v spoločnosti P. a.s.) prítomný medzi 8.00 a 16.00 hod., a či z jeho strany bolo nutné ukončiť pracovný pomer v G. E.. I keď otec maloletých tvrdil, že si pozerá ponuky na stránke Profesia a uviedol tiež, že vzhľadom na jeho pracovnú pozíciu je na tom stále dobre, s tým, že jeho príjem môže byť zvýšený. Súd I. inštancie však neskúmal vzhľadom na vzdelanie a prax otca maloletých jeho možnosti získať lepšie platenú prácu (resp. mať vyšší príjem) a uvedené ani neodôvodňoval. Z vykonaného dokazovania tiež vyplynulo, že otec maloletých detí previedol na svoju manželku byt s tým, že mu mala vyplatiť kúpnu cenu a prevziať splácanie hypotekárneho úveru. Predmetným tvrdením sa súd taktiež nezaoberal hoci matka maloletých na túto skutočnosť poukazovala ako i nato, že by mohlo ísť o simulovaný právny úkon. Hoci sa na strane otca maloletých zmenili pomery, súd I. inštancie uviedol, že zníženie výživného nie je v súlade so záujmami maloletých detí, preto bolo dôvodným zaoberať sa aj vyššie uvedenými skutočnosťami.

32. Odvolací súd zdôrazňuje, že mimosporové konanie je typické dominanciou princípu oficiality a princípu materiálnej pravdy. Tieto vyžadujú od súdu, aby zistil skutočný stav veci, a teda v rámci dokazovania sa nemôže spoliehať len na dôkaznú iniciatívu účastníkov konania, ale aplikuje vyšetrovací resp. vyhľadávací princíp civilného procesu. Preto je súd povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci.

33. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

34. Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami účastníka konania, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre (limity) zákonného rozhodnutia v zmysle citovaného § 220 ods. 2 OSP, pričom účastníkovi konania musí dať odpoveď na podstatné zásadné otázky a námietky spochybňujúce závery namietaného rozhodnutia v závažných a samotné rozhodnutie ovplyvňujúcich súvislostiach. Právo účastníka a povinnosť súdu na náležité odôvodnenie súdneho rozhodnutia vyplýva z potreby transparentnosti služby spravodlivosti, ktorá je esenciálnou náležitosťou každého rozhodnutia. Citované zákonné ustanovenie sa totiž chápe aj z hľadiska práv účastníka na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR, ktorého imanentnou súčasťou je aj právo na súdne konania spĺňajúce garancie spravodlivosti a toto ustanovenie treba vykladať a uplatňovať aj s ohľadom na príslušnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len ESLP, porovnaj napr. rozsudok *Garcia Ruiz v Španielsko* z 21.01.1999) tak, že rozhodnutie súdu musí uviesť presvedčivé a dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené, rozsah tejto povinnosti sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí sa posúdiť vo svetle okolností každej veci. Judikatúra ESLP teda nevyžaduje, aby na každý argument účastníka bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia, ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (*Georiadis c. Grécko* z 29.05.1997, *Higgins c. Francúzsko* z 19.02.1998).

35. Ústavný súd Slovenskej republiky opakovane vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa článku 45 ods. 1 Ústavy a článku 36 ods. 1 Listiny je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu. Ústavný súd vo svojom uznesení z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04 vyslovil, že „súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpovede na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia.“

36. Porovnajúc odôvodnenie preskúmaného rozsudku prvoinštančného súdu s vyššie citovaným zákonným ustanovením a jeho uvedeným výkladom je zrejme, že súd I. inštancie sa ním dôsledne neriadil. Z odôvodnenia rozsudku totiž nie je možné zistiť vyššie uvedené pre rozhodnutie súdu relevantné skutočnosti, v dôsledku čoho je odôvodnenie rozsudku neúplným, čo zároveň bráni odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok riadne preskúmať. V odôvodnení preskúmaného rozsudku absentuje dostatočná a presvedčivá argumentácia súdu I. inštancie, na základe akých dôkazov a na základe akých myšlienkových úvah, pri aplikácii ktorých konkrétnych ustanovení Zákona o rodine dospel k záveru o znížení výživného, pričom takto určené výživné považoval za primerané a zodpovedajúce nielen odôvodneným potrebám maloletých detí, s prihliadnutím na aktuálne možnosti a schopnosti matky, ale i možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom povinného otca (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine), ktoré súd I. inštancie dostatočne nezisťoval a tak ani náležite nezohľadnil.

37. V dôsledku vyššie uvedeného, odvolací súd rozsudok súdu I. inštancie s použitím ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP, keďže takýmto postupom súdu sa odňala účastníkom možnosť konať pred súdom zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu I. inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

38. Povinnosťou prvoinštančného súdu bude opätovne vyhodnotiť všetky okolnosti daného prípadu, doplniť dokazovanie so zameraním na zistenie pomerov na strane matky, otca i maloletých detí, vysporiadať sa so všetkými relevantnými argumentmi účastníkov konania a vo veci opätovne rozhodnúť, pričom rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP odôvodniť.

39. V novom rozhodnutí rozhodne súd I. inštancie aj o trovách konania, vrátane trov tohto odvolacieho konania (§ 391 ods. 3 CSP).

40. Senát odvolacieho súdu prijal rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu I. inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde I. inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).